

पसायदान

आता विश्वात्मके देवे । येणे वाग्यज्ञे तोषावे ।
तोषोनि मज् द्यावे । पसायदान् हे ॥

जेखळांचि व्यंकटी सांडो । तया सत्कर्म्म रति वाढो ।
भूतो परस्परे पडो । मैत्र जीवांचे ॥

दुरितांचे तिमिर् जावो । विश्व स्वधर्म सूर्ये पाहो ।
जो जे वांछील तो लाहो । प्राणिजात् ॥

वर्षत् सकळ भूमंगळी । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी ।
अनवरत् भूमंडळी । भेटतु भुता ॥

चला कल्पतरूंचे अरव् । चेतना चिंतामणीचे गाव् ।
बोलते जे अर्णव् । पीयूषाचे ॥

चंद्रमे जे अलांछन् । मार्तंड् जे तापहीन् ।
ते सर्वाही सदा सज्जन् । सोयरे होतु ॥

किंबहुना सर्वसुखी । पूर्ण होउनि तिहीं लोकी ।
ते सर्वाही सदा सज्जन् । सोयरे होतु ॥

किंबहुना सर्वसुखी । पूर्ण होउनि तिहीं लोकी ।
भजीजो आदिपुरूखी । अखंडित् ॥

येथे म्हणे श्रीविश्वेश्वरावो । हा होईल् दान पसावो ।
येणे वरे ज्ञानदेवो । सुखिया झाला ॥